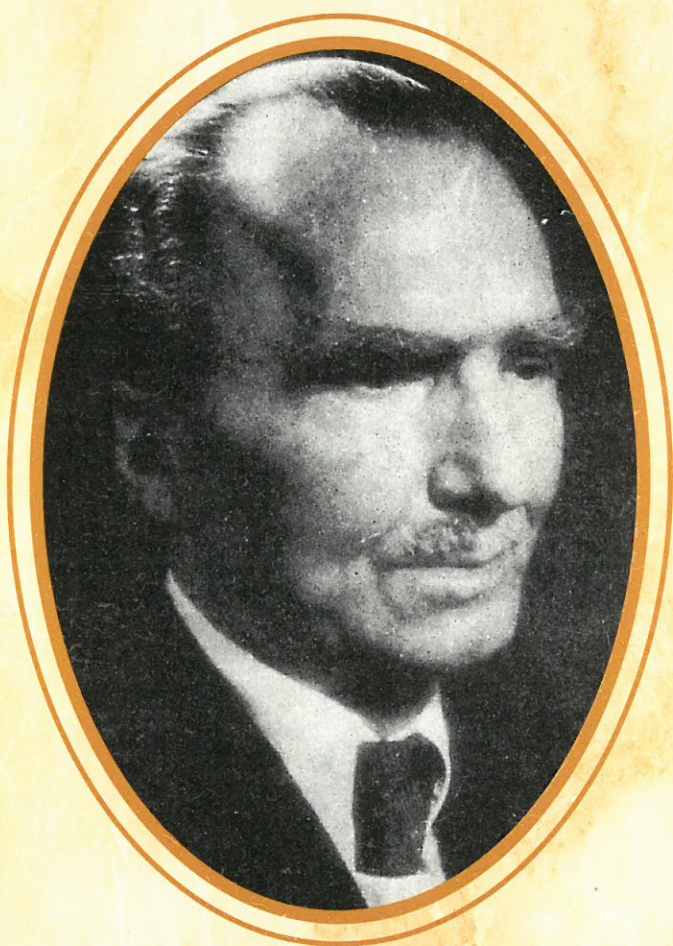

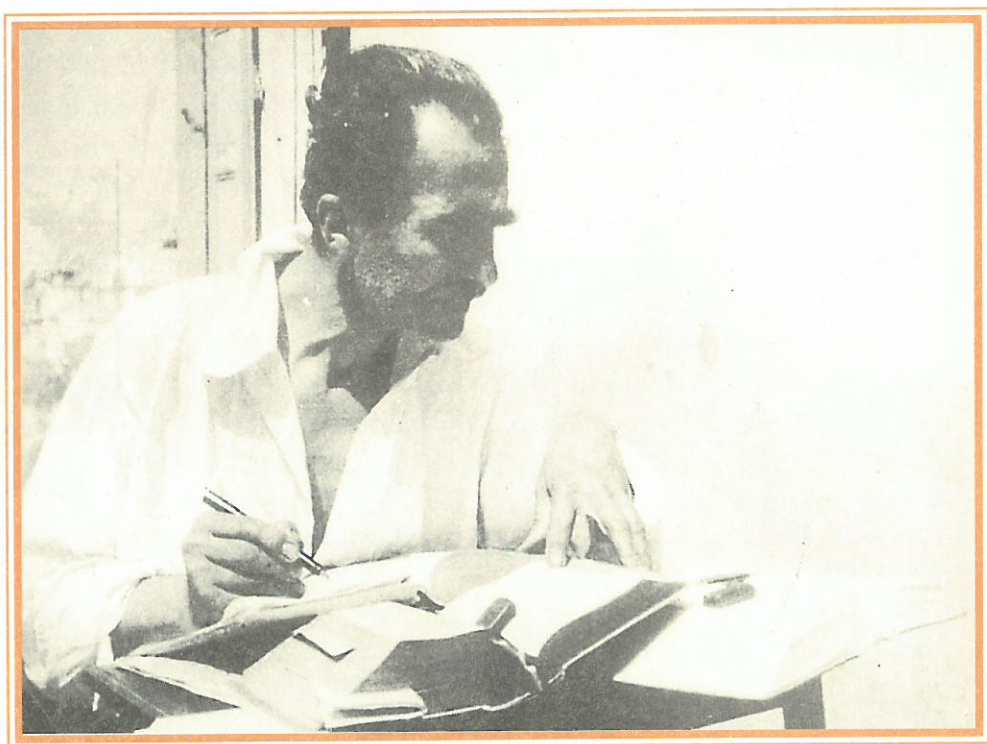
*Δικηγορικός Σύλλογος
Ηρακλείου*

1997

Ὀλη 'ναι ἡ θάλασσα ἀργαλειός
κι' ἡ Κρήτη κάθεται κι' ὑφαίνει
χαρά στά μάτια, ἀδέρφια, που ἀξιωθοῦν
στό πέλαο νά τή δοῦνε!

(Απόσπασμα απο τη ραψωδία Ε', Οδύσσεια)

 Νίκος Καζαντζάκης γεννήθηκε στις 18 Φεβρουαρίου του 1883 στο Ηράκλειο της Κρήτης και συγκεκριμένα στο πατρικό του σπίτι στην οδό Σελίνου (νυν Καζαντζάκη) το οποίο, δυστυχώς, δεν υπάρχει σήμερα. Το 1902 αποφοίτησε από το Γυμνάσιο Ηρακλείου, αφού προηγουμένως είχε φοιτήσει για δύο χρόνια (1897 - 99) στη Γαλλική Σχολή Νάξου. Το 1906 πήρε το πτυχίο της Νομικής από το Πανεπιστήμιο Αθηνών, το οποίο όμως δεν αξιοποίησε επαγγελματικά. Το 1908 πήγε στο Παρίσι όπου φοίτησε σε Σχολή Πολιτικών Επιστημών και Φιλοσοφίας κοντά στον Μπερζόν. Το 1911 παντρεύτηκε στο Ηράκλειο τη συμπολίτιδά του Γαλάτεια Αλεξίου, από την οποία όμως χώρισε μετά δέκα χρόνια. Κατά τα 1912 -13 υπηρέτησε ως εθελοντής στους Βαλκανικούς πολέμους.

Ανήσυχη φύση όπως ήταν, άρχισε από πολύ νωρίς τα ταξίδια, τα οποία συνέχισε μέχρι το τέλος της ζωής του. Ορμητήριο του είχε την Αίγινα, κατοίκησε όμως για ένα διάστημα και στην Αθήνα. Το 1945 αναμίχθηκε στην πολιτική η οποία τον ενδιέφερε από τα νεανικά του χρόνια και ίδρυσε τη «Σοσιαλιστική Εργατική Ένωση». Στις 26 Νοεμβρίου του ίδιου έτους ορκίστηκε ως υπουργός ένευ χαρτοφυλακίου επί Κυβερνήσεως Σοφούλη, αξίωμα το οποίο διατήρησε μέχρι την 11η Ιανουαρίου του 1946, κατά την οποίαν υπέβαλλε παραίτηση. Στις 11 Νοεμβρίου 1945 παντρεύτηκε για δεύτερη φορά την Ελένη Σαμίου, έχοντας κουμπάρο τον Αγγελο Σικελιανό. Το 1946 η Εταιρία Ελλήνων Λογοτεχνών της οποίας εφημέριος Πρόεδρος για μεγάλο διάστημα, τον πρότεινε μαζί με τον Σικελιανό για το Βραβείο Νομπέλ. Το 1947 διορίστηκε ως σύμβουλος Λογοτεχνίας της Ουνέσκο και ανέλαβε το Γραφείο Μεταφράσεων, θέση την οποία διατήρησε επί 11 μήνες. Το 1948 εγκαταστάθηκε μόνιμως στην Αντίμπ της Γαλλίας. Το 1953 διώχθηκε από την Εκκλησία της Ελλάδος ενεπιτυχώς ενώ τρία χρόνια αργότερα, στις 28 Ιουνίου 1956, του απονεμήθηκε στη Βιέννη το Διεθνές Βραβείο Ειρήνης. Στις 26 Οκτωβρίου του έτους 1957 ημέρα Σάββατο και ώρα 10 και 20' το βράδυ, πέθανε στην Πανεπιστημιακή Κλινική του Φραϊμπουργκ της Γερμανίας. Το φέρετρό του έφθασε στην Αθήνα στις 3 Νοεμβρίου και την επάυριο μεταφέρθηκε στο Ηράκλειο όπου και εξετίθει σε λαϊκό προσκύνημα στον μητροπολιτικό ναό του Αγίου Μηνά. Στις 5 Νοεμβρίου έγινε η κηδεία του και ενταφιάστηκε στο φρούριο Μαρτινέγκο, επί των Ενετικών Τειχών της πόλεως του Ηρακλείου.

 Νίκος Καζαντζάκης πρωτοπαρουσιάστηκε στα Ελληνικά Γράμματα με το δοκίμιο «Η Αρρώστεια του αιώνας», που δημοσιεύτηκε το 1906 στο περιοδικό «Πινακοθήκη», με το ψευδώνυμο Κάρμα Νιρβαμή. Στη συνέχεια συνεργάστηκε με πολλές εφημερίδες και περιοδικά χρησιμοποιώντας τα ψευδώνυμα Πέτρος Ψηλορείτης και Ακρίτας. Εκτός από τις πολλές μεταφράσεις που έκανε, έγραψε και τα εξής έργα, αρχίζοντας από το «Όφης και Κρίνο» το οποίο εξέδωσε το 1906:

- Τραγωδίες: «Ο Πρωτομάστορας» (μελοποιήθηκε από τον Μανώλη Καλομοίρη), «Νικηφόρος Φωκάς», «Χριστός», «Οδυσσέας», «Ιουλιανός», «Καποδίστριας», «Κωνσταντίνος Παλαιολόγος», «Μέλισσα», «Σόδομα και Γόμορα», «Θησέας», «Κούρος», «Χριστόφορος Κολόμβος», «Βούδας», «Ο Οθέλος ξαναγυρίζει», «Ηρακλής» κ.α.

- Θεατρικά: «Ξημερώνει» (έπαινος Παντελιδείου Δραματικού Αγώνος 1907), «Φασγά», «Έως πότε;», «Θυσία» (βραβείο Λαοσαυνείου Δραματικού Αγώνος 1910).

- Μυθιστορήματα: «Αλέξης Ζορμπάς», «Ο Χριστός ξανασταυρώνεται», «Καπετάν Μιχάλης», «Ο τελευταίος πειρασμός», «Ο φτωχούλης του Θεού», «Toda - Raba», «Καπετάν Ελία», «Θέλει λείν ναναι ελεύθερος: σκοτώστε τον» κ.α.

- Σενάρια: «Άγιος Παχώμιος και Σία», «Βούδας», «Δον Κιχώτης», «Μουχαμέτης», «Το Δεκαήμερο» (κατά Βοκκάκιον), «Μια ηλιακή έκλειψη».

Ταξιδιωτικά: «Τί είδα στη Ρουσία», «Ισπανία», «Ιαπωνία-Κίνα», «Αγγλία» κ.α.

- Διάφορα: «Ασκητική» (φιλοσοφικό δοκίμιο), «Ο Φρειδερίκος Νίτσε εν τη φιλοσοφία του Δικαίου και της Πολιτείας» (διατριβή επι υφηγεσία σε καθαρεύουσα γλώσσα), «Σπασμένες ψυχές», (τριλογία), «Ιστορία της Ρωσικής Λογοτεχνίας», «Ένας χρόνος μοναξιά» (ρομάντζο), «Προμηθέας» (τριλογία), «Θεία Κωμωδία» (έμμετρη διασκευή), «Αναφορά στον Γκρέκο» (αυτοβιογραφία), «Ιλιάδα» (μετάφραση σε συνεργασία με τον Ι. Θ. Κακριδή), «Φάουστ», (μετάφραση) και το μεγαλειώδες έπος «Οδύσσεια».

Επίσης έγραψε πολλά ποιήματα και κυρίως κάντα σε τερτοίνες που κυκλοφόρησαν τελευταίως στον ειδικό τόμο «Τερτοίνες», αφιερωμένα στους «αρχηγούς των ψυχών» που εγκαρδίωναν τον αγώνα του.

Γενικά το συγγραφικό έργο του Ν. Κ. υπήρξε πολυσχιδές και ογκωδέστατο.

Ο Νίκος Καζαντζάκης ως φοιτητής

Στις 20 Σεπτεμβρίου του 1902 ο Νίκος Καζαντζάκης έφτασε στην Αθήνα όπου εγκαταστάθηκε για τις ανάγκες των νομικών του σπουδών. Αν και "σύρθηκε" κατα κάποιο τρόπο προς την Νομική σχολή ενδίδοντας σε πιέσεις του οικογενειακού κυρίως περιβάλλοντος του, ως φοιτητής υπήρξε επιμελίστατος και υποδειγματικός. Αφιερώνοντας στους «στεγνούς» νομικούς όρους και τις τυπικότητες των διαφόρων δικαϊκών κατασκευών ένα απο τα καλύτερα κομμάτια του εαυτού του, κέρδισε γρήγορα την εκτίμηση των καθηγητών του.

Στις 9 Δεκεμβρίου του 1906 πήρε το πτυχίο του με άριστα. Πρύτανις του Πανεπιστημίου ήταν τότε ο πατέρας της ελληνικής λαογραφίας Νικόλαος Πολίτης, και γραμματέας ο ποιητής Κωστής Παλαμάς.

Στην πρώτη Οκτωβρίου του 1907 φτάνει στο Παρίσι για να συμπληρώσει τις νομικές του σπουδές χωρίς να χάσει την επαφή του με τη λογοτεχνία και δύο χρόνια μετά (1909) βλέπει το φώς της δημοσιότητας η «εναίσιμος επι υψηλοσία» διατριβή, «Ο Φρειδερίκος Νίτσε εν τη φιλοσοφία του Δικαίου» χάρη στην οποία αποκτά τον τίτλο του δόκτορος της φιλοσοφίας του δικαίου. Την έκδοση του βιβλίου ανέλαβε το κατάστημα Στυλιανού Αλεξίου. Δεύτερη έκδοση δεν έγινε ποτέ και το βιβλίο είναι σήμερα δυσεύρετο.

ἀριθμ. 5801

ΥΠΟ

ΠΡΟΣΤΑΤΗ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΙ
ΤΩΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙ
ΓΕΩΡΓΙΩ,

Πρυτανεύοντος ἐν τῇ ἀθηναίων ἔθνικῃ
πανεπιστημίᾳ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ

τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς μυθολογίας καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιολογίας

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Ῥωμαίου
δικαίου.

Ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος τῆς τῶν νομικῶν
σχολῆς κοσμήτωρ.

ΝΙΚΟΛΑΟΝ Μ. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΝ
Ἕλληνα τὸ γένος ἐξ Ἡρακλείου τῆς
Κρήτης ὁρμώνενον.

Σπουδάζοντα μὲν περὶ τὴν νομικὴν
ἐπὶ δὲ πρὸς τὰ νομικὰ μαθήματα
ἐπίδοσιν ἐν τῇ γενομένῃ ἀκριβεῖ
δοκιμασίᾳ ΑΡΙΣΤΑ ἐπιδειξάμενον.

ἀπὸ δόγματος ὁμοθύμου τῆς
τῶν νομικῶν σχολῆς ἐξ τούτων
διδάσκοντος.

ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ

Ἡ ΕΘΟΣ ΕΝΕΚΡΙΝΕ ΚΑΙ ΠΑΣΑΣ ΑΥΤΩ

ΤΑΣ ΠΡΟΝΟΜΙΑΣ ΤΑΣ ΤΩ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΩ
ΤΟΥΤΩ ΑΞΙΩΜΑΤΙ ΠΑΡΟΜΑΡΤΟΥΣΑΣ
ΠΡΟΣΕΝΕΙΜΕ.

Θνήσκῃ Διευκρίνου ἐνάτη ἐπὶ δεκάδι
ἐτει χιλιοστῇ ἑνακοσιοστῇ ἔκτῃ.

τοῦθ' οὕτω δι' ἐκτελεσθέντος διαδίδεται
τῷ διακρίματι: ἡδὲ τοῦ μόνον κατὰ
σφραγίδος τοῦ Πανεπιστημίου καὶ
τῆς σχολῆς ἀλλὰ καὶ τοῦ τοῦ πρυ-
τάνους καὶ κοσμητοροῦ ἀπογραφῶν
κεκυρωμένων.

Ὁ Πρύτανης
Κ. Γ. Πολίτης

Ὁ Κοσμήτωρ

Δ. Θεοφανόπουλος

Ἡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚὴ

Κ. Πασκεμιάς.

ἀκριβεῖς ἀντίγραφον

ἐν Ἡρακλείῳ ὑπὸ 18 Ἰουλίου 1909.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου
οὐ Ἡρακλείου

Μ. Καζαντζάκης

Οι δύο όψεις του πρωτοτύπου του χειρόγραφου πτυχίου του Νίκου Καζαντζάκη

ἀριθμ. 5801

ΥΠΟ ΠΡΟΣΤΑΤΗ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΙ ΤΩ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙ ΓΕΩΡΓΙΩ,

Πρυτανεύοντος ἐν τῇ ἀθηναίων ἔθνικῃ Πανεπιστημίᾳ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ Τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς μυθολογίας καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιολογίας

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Ῥωμαίου Δικαίου.

Ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος τῆς τῶν νομικῶν Σχολῆς Κοσμήτωρ.

ΝΙΚΟΛΑΟΝ Μ. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΝ

Ἕλληνα τὸ γένος ἐξ Ἡρακλείου τῆς Κρήτης ὁρμώνενον. Σπουδάζοντα μὲν περὶ τὴν νομικὴν.

τὴν δὲ πρὸς τὰ νομικὰ μαθήματα ἐπίδοσιν ἐν τῇ γενομένῃ ἀκριβεῖ δοκιμασίᾳ ΑΡΙΣΤΑ ἐπιδειξάμενον.

ἀπὸ δόγματος ὁμοθύμου τῆς τῶν Νομικῶν Σχολῆς εἰς τοὺς διδάσκοντας.

ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ

Ἡ ΕΘΟΣ ΕΝΕΚΡΙΝΕ ΚΑΙ ΠΑΣΑΣ ΑΥΤΩ ΤΑΣ ΠΡΟΝΟΜΙΑΣ ΤΑΣ ΤΩ ΔΙΔΑΚΤΩΡΙΚΩ ΤΟΥΤΩ

ΑΞΙΩΜΑΤΙ ΠΑΡΟΜΑΡΤΟΥΣΑΣ ΠΡΟΣΕΝΕΙΜΕ.

Μνήκῃ Δεκεμβρίου ἐνάτη ἐπὶ δεκάδι ἔτει χιλιοστῇ ἑνακοσιοστῇ ἔκτῃ.

Τοῦθ' οὕτω δι' ἐκτελεσθέντος δηλοῦται τῷ διπλώματι τῷδε οὐ μόνον κατὰ σφραγίδος τοῦ Πανεπιστημίου
καὶ τῆς Σχολῆς ἀλλὰ καὶ τοῖς τοῦ Πρυτάνους καὶ κοσμητοροῦ αὐτογράφοις κεκυρωμένῃ.

Ὁ Πρύτανης Ν.Γ. Πολίτης

Ὁ Κοσμήτωρ Δ. Θεοφανόπουλος

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Παλαμῆς

ἀκριβεῖς ἀντίγραφον

Ἐν Ἡρακλείῳ κατὰ 18 Ἰουλίου 1909

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ πρωτοδικείου Ἡρακλείου Μ. Λαγουδιανῆς

Μετά από έρευνα του δικηγόρου Ηρακλείου Ευδόξiou Σαριδάκη, ήρθαν στην επιφάνεια έγγραφα που καθιστούν βέβαιο το γεγονός ότι ο Νίκος Καζαντζάκης κατόπιν αιτήσεως του και ακολουθώντας την νόμιμη διαδικασία διορίστηκε δικηγόρος στο πρωτοδικείο Ηρακλείου. Συγκεκριμένα βρέθηκαν τα παρακάτω έγγραφα:

- Το απο 20-7-1909 διαβιβαστικό έγγραφο και την έκφραση γνώμης του Εισαγγελέως Εφετών Χανίων προς την επι της Δικαιοσύνης και των Εξωτερικών Επιτροπών.
- Την υπο χρονολογίαν 18-7-1909 ιδιόχειρη αίτηση του Ν. Καζαντζάκη.
- Το υπ' αριθμ. 5801/18-7-1909 ακριβές αντίγραφο του πτυχίου του Συγγραφέα.
- Πιστοποιητικό του Γραμματέως Πρωτοδικών Ηρακλείου υπο χρονολογίαν 18-7-1909 περί μη πτωχεύσεως του Ν.Κ.
- Πιστοποιητικό του Γραμματέως της Εισαγγελίας Ηρακλείου υπο χρονολογίαν 18-7-1909 περί μη καταδίκης του.
- Το υπό χρονολογίαν 26-6-1909 πιστοποιητικόν του τότε Δικηγόρου Γεωργίου Κ. Μαρή περί της πρακτικής εξασκήσεως του Ν.Κ.
- Το πρακτικόν της Εκτελεστικής Επιτροπής.
- Το κείμενο του υπ' αριθμ. 86/1909 Διατάγματος.
- Φωτοτυπικό του Φ.Ε.Κ.
- Το απο 25-7-1909 έγγραφο (ανακοινώσεως του Διορισμού) του επί της Δικαιοσύνης και Εξωτερικών Επιτρόπου προς τον Ν.Κ.

Τα ακριβή αντίγραφα όλων των παραπάνω εγγράφων, παραδόθηκαν στο Δικηγορικό Σύλλογο στις 20 Ιουνίου 1983 και έκτοτε αποτελούν περιουσία και τιμή του Δικηγορικού Συλλόγου Ηρακλείου.

Το υπ' αριθμόν 42 φύλλο της εφημερίδας της Κυβερνήσεως της 10ης Αυγούστου 1909, τεύχος 2ο, με το οποίο ο Νίκος Καζαντζάκης διορίστηκε δικηγόρος Ηρακλείου

Το Δ. Σ. του Δικηγορικού Συλλόγου Ηρακλείου κατόπιν σχετικής αιτήσεως του δικηγόρου Ε. Σαριδάκη με το υπ' αριθμ. επίσημο πρακτικό 6/14 Ιουνίου 1983 αποφάσισε ομόφωνα την ανακήρυξη του Νίκου Καζαντζάκη ως επίτιμου μέλους του Συλλόγου. Ειδική εκδήλωση για το σκοπό αυτό έγινε στις 22 Ιουνίου 1983 με ομιλητές τον Ε. Σαριδάκη & Σ. Φιοράκη.

Ο Νίκος Καζαντζάκης θυσίασε μια πολλά υποσχόμενη καριέρα επιτυχημένου δικηγόρου, για την μεγάλη του αγάπη το γράψιμο. Κέρδισε όμως προς όφελος της Ελλάδας αλλά και της υφηλίου την αθανασία και μια λαμπρή θέση ανάμεσα στα μεγαλύτερα ονόματα της παγκόσμιας λογοτεχνίας. Αν και δεν τιμήθηκε με το βραβείο Νόμπελ για το οποίο είχε προταθεί, ένα χρόνο πριν τον θάνατό του (1956) του απενεμήθει στη Βιέννη το παγκόσμιο βραβείο Ειρήνης.

Ο Νίκος Καζαντζάκης και η σύζυγος του Ελένη
με το δίπλωμα που του δόθηκε μαζί με το βραβείο Ειρήνης

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΥ ΕΙΡΗΝΗΣ

«Αγαπητοί φίλοι,

Δέχομαι την ύψηλή αυτή άμοιβή, τὸ παγκόσμιο βραβείο τῆς Ειρήνης, ὅπως ἓνας γέρος ἐργάτης τὸ μεροκάματό του ἅμα πιά βραδυάσει. Εἶμαι βαθειὰ συγκινημένος συνάμα καὶ ντρέπομαι καὶ δὲν ξέρω τι νὰ κάμω.

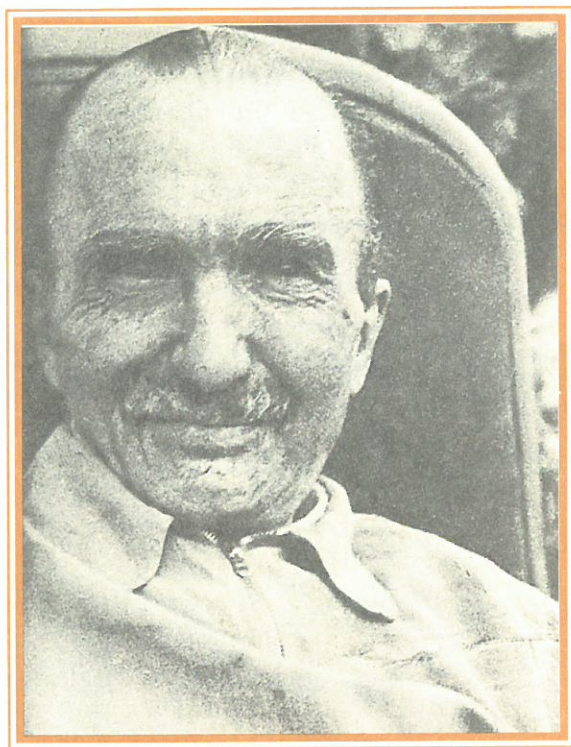
Εἶμαι ἄξιος νὰ δεχθῶ τέτοιο μεροκάματο;

Τὶς πρώτες στιγμὲς δίστασα καὶ τέλος μονάχα ἐξ ὀνόματος τῆς Κρήτης, τῆς πατρίδας μου, θεώρησα πὼς μπορῶ νὰ δεχθῶ μιά τέτοια τιμὴ.

Αὐτὴ μονάχα, ἡ Κρήτη, τὸ τραγικὸ νησί, ποὺ τόσο ἀκριβὰ κατὰχτησε τὴν Εἰρήνην, εἶναι ἄξια γιὰ μιά τέτοια ἀμοιβή.

Αἰῶνες πολλοὺς ἡ Κρήτη ἀγωνιζόταν γιὰ τὴν Εἰρήνην μὰ δὲν μποροῦσε νὰ τὴν πάρη παρὰ διαβαίνοντας ποτάμια αἵματα καὶ δάκρυα. Νὰ γιατί ἀπὸ τὴν παιδική μου ἡλικία, ἔζησα μὲ πολλὴ ἔνταση τὸ τραγικὸ νόημα τῆς ζωῆς καὶ τὴν πικρὴ γεύση τοῦ ἀγῶνα. Μὲ συνεπῆρε ἡ πνοή τῆς Κρήτης καὶ προσπάθησα ὡς ἄνθρωπος κι' ὡς συγγραφέας, νὰ πολεμῶ γιὰ τὴν ἐλευθερίαν, τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπου.

N. KAZANTZAKΗΣ»

ΤΟ «ΠΙΣΤΕΥΩ» ΤΟΥ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ

1. Πιστεύω σ' ένα Θεό, Άκρίτα, Διγενή, στρατεβόμενο, πάσχοντα, μεγαλοδύναμο, όχι παντοδύναμο, πολεμιστή στ' ακρότατα σύνορα, στρατηγό, αφτοκράτορα σέ όλες τις φωτεινές δύναμες, τις όρατες και τις άόρατες.
2. Πιστεύω στ' αναρίθμητα, εφήμερα προσώπεια πού πήρε ό Θεός στους αιώνες και ξεκρίνω πίσω από την άπαφτη ροή του την άκατάλυτη ένότητα.
3. Πιστεύω στόν άγρυπνο βαρύν άγωνα του, πού δαμάζει και καρπίζει την ύλη την ζωοδόχα πηγή φυτών, ζώων κ' ανθρώπων.
4. Πιστεύω στην καρδιά του ανθρώπου, τό χωματένιο άλώνι, όπου μέρα και νύχτα παλέβει ό Άκρίτας με τό Θάνατο.
5. Βοήθεια! Κράζεις, Κύριε. Βοήθεια! Κράζεις, Κύριε, κι' ακούω.
6. Μέσα μου οί πρόγονοι κι άπόγονοι κι οί ράτσες όλες, κι' όλη ή γής, ακούμε με τρόπο, με χαρά, την κραβγή σου.
7. Μακάριοι όσοι ακούν και χύνονται νά σέ λυτρώσουν, Κύριε, και λέν:
Έγώ και Σὺ μονάχα υπάρχουμε.
8. Μακάριοι όσοι σέ λύτρωσαν, σμίγουν μαζί Σου, Κύριε, και λέν:
Έγώ και Σὺ εἴμαστε ένα.
9. Και τρισμακάριοι όσοι κρατοῦν και δέ λυγοῦν, άπάνω στους ώμους τους, τό μέγα, έξαίσιο, άποτρόπαιο μυστικό:

Κ α ι τ ' έ ν α τ ο ὗ τ ο δ έ ν ὑ π ά ρ χ ε ι !

Ο ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ «ΑΣΚΗΤΙΚΗ»

Ερχόμαστε απο μιὰ σκοτεινή ἄβυσσο καταλήγουμε σὲ μιὰ σκοτεινή ἄβυσσο τὸ μεταξὺ φωτεινὸ διάστημα τὸ λέμε Ζωή.

Ἐφτὺς ὡς γεννηθοῦμε ἀρχίζει κ' ἡ ἐπιστροφή ταφτόχρονα τὸ ξεκίνημα κ' γυρισμός· κάθε στιγμή μὴ πεθαίνουμε.

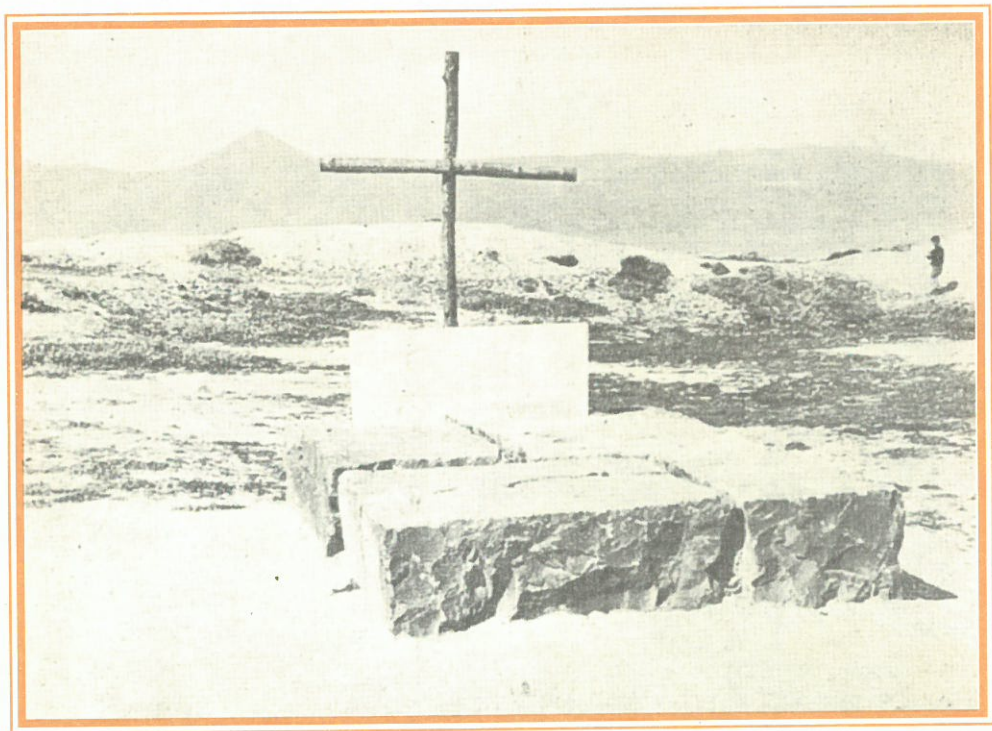
Γιαφτό πολλοὶ διαλάλησαν: Σκοπὸς τῆς ζωῆς εἶναι ὁ Θάνατος.

Μὰ κ' ἐφτὺς ὡς γεννηθοῦμε, ἀρχίζει κ' ἡ προσπάθεια νὰ δημιουργήσουμε, νὰ συνθέσουμε, νὰ κάμουμε τὴν ὕλη ζωὴ· κάθε στιγμή γενιόμαστε.

Γιαφτό πολλοὶ διαλάλησαν: Σκοπὸς τῆς ἐφήμερης ζωῆς εἶναι ἡ ἀθανασία.

Στὰ πρόσκαιρα ζωντανὰ σώματα τὰ δυὸ τοῦτα ρέματα παλεβουν: α' ὁ ἀνήφορος πρὸς τὴ σύνθεση, πρὸς τὴ ζωὴ, πρὸς τὴν ἀθανασία β' ὁ κατήφορος πρὸς τὴν ἀποσύνθεση, πρὸς τὴν ὕλη, πρὸς τὸ θάνατο. Καὶ τὰ δυὸ ρέματα πηγάζουν ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς ἀρχέγονης οὐσίας. Στὴν ἀρχὴ ἡ ζωὴ ξαφνιαίνει· σὰν παράνομη φαίνεται, σὰν παραφύση, σὰν ἐφήμερη ἀντίδραση στὶς σκοτεινὲς αἰώνιες πηγές· μὰ βαθύτερα νιόθουμε: ἡ Ζωὴ εἶναι κ' ἀφτὴ ἀναρχη, ἀκατάλυτη φορὰ τοῦ Σύμπαντου. Ἀλιῶς ποῦθε ἡ πανανθρώπινη δύναμη πού μᾶς σφεντονίζει ἀπὸ τὸ ἀγέννητο στοῦ γενητὸ καὶ μᾶς γκαρδιώνει, φυτὰ, ζῶα, ἀνθρώπους, στὸν ἀγώνα; Καὶ τὰ δυὸ ἀντίδρομα ρέματα εἶναι ἅγια.

Χρέος μας λοιπὸν νὰ συλάβουμε τ' ὄραμα πὺν χωράει κ' ἐναρμονίζει τίς δυὸ τεράστες τοῦτες ἀναρχες, ἀκατάλυτες ὁρμές· καὶ μὲ τ' ὄραμα τοῦτο νὰ ρυθμίσουμε τὸ στοχασμὸ μας καὶ τὴν πράξη.

Ο Τάφος του Νίκου Καζαντζάκη στο Φρούριο Μαρτινέγκο

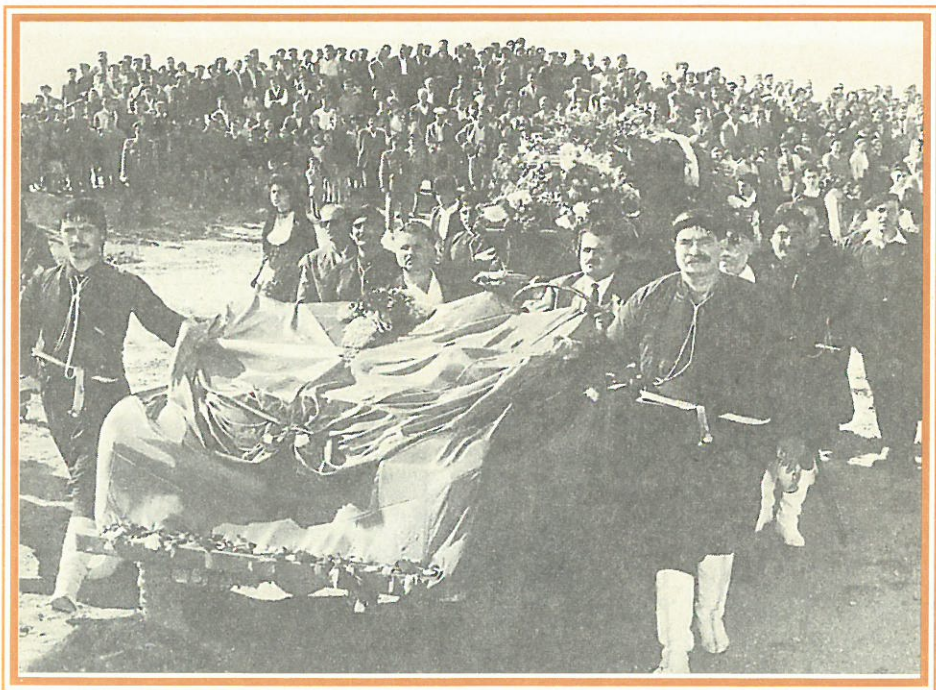
Η πόλη του Ηρακλείου τίμησε επανειλημμένα τον δημότη της Νίκο Καζαντζάκη όσο ζούσε, αλλά και μετά τον θάνατό του, αναγνωρίζοντας εκτός από την καθαρά πνευματική αξία του και το εν γένει ηθικό αλλά και υλικό όφελος το οποίο έχει προκύψει γι' αυτόν όπως και για ολόκληρη άλλωστε την Κρήτη, από την παγκόσμια προβολή του έργου του.

Ειδικότερα:

- Με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου δόθηκε το όνομά του στην οδό που άλλοτε βρίσκονταν το σπίτι όπου γεννήθηκε και μεγάλωσε ο Ν. Καζαντζάκης (πρώην οδό «Σελίνου»). Στο σημείο εκείνο εντοιχίστηκε σχετική αναμνηστική πλάκα.

- Στις 5 Νοεμβρίου του 1957, σε μια μεγαλειώδη κηδεία, με πλήθος λαού και με την παρουσία προσωπικοτήτων απ' όλο τον κόσμο, αποχαιρέτησε τον Νίκο Καζαντζάκη. Ο τάφος του βρίσκεται στον προμαχώνα «Μαρτινέγκο» και αποτελεί ένα από τα αξιοθέατα της πόλης του Ηρακλείου.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι ο Δήμος Ηρακλείου αντιστάθηκε δυναμικά στις απόπειρες δώξής του με το ψήφισμα της 1ης Μαρτίου του 1955 με το οποίο το Δημοτικό Συμβούλιο ύψωσε φωνή διαμαρτυρίας κατά της απόφασης της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδας «περί απαγορεύσεως της κυκλοφορίας των βιβλίων του Νίκου Καζαντζάκη και περί επιβολής πνευματικών κυρώσεων κατ' αυτού υπό του Πατριάρχου Κων/πόλεως». Το ψήφισμα αυτό έγινε αφορμή να εξεγερθεί η Πανελλήνια κοινή γνώμη με αποτέλεσμα οι «προτάσεις» της να μην τύχουν εφαρμογής.

Στιγμιότυπο από την κηδεία του Νίκου Καζαντζάκη

Το μουσείο "Καζαντζάκη" στους Βαρβάρους - Μυρτιά

*Τ*ο 1983 ο Γιώργος Α. Ανεμογιάννης, σκηνογράφος ίδρυσε και ολοκλήρωσε το πνευματικό σπίτι του Νίκου Καζαντζάκη στο πατρικό χωριό Βαρβάρους - Μυρτιά. Στο μουσείο στεγάζονται χειρόγραφα, κειμήλια, προσωπικά είδη, φωτογραφίες, ανέκδοτες επιστολές, βιβλία καθώς και μια θαυμάσια ταινία σε εξη γλώσσες που ιστορεί τη ζωή και το έργο του οικουμενικού συγγραφέα.

Εγκαινιάστηκε στις 26 Ιουνίου του 1983 και λειτουργεί υπο την άγρυπνη φροντίδα του ιδρυτή του Γιώργου Ανεμογιάννη.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΙΚΟ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

- Το γέλιο δεν τον άφησε ποτέ - κι ούτε η αγάπη του η παράφορη για τον κόσμο και τους ανθρώπους.

Αλέξης Μινωτής

- Πολλές χαρές μου έδωσε η ζωή, δεν έχω παράπονο. Ωστόσο απο τα πιο μεγάλα δώρα της, λογαριάζω που θέλησε να με κάνει συνεργάτη του Κ. στη μετάφραση της Ιλιάδας.

Ι. Θ. Κακριδής

- Λυπήθηκα που πήρα εγώ το Νόμπελ. Έπρεπε να το είχε πάρει ο Νίκος Καζαντζάκης.

Αλμπερ Καμυ

- Είς το πρόσωπον του Καζαντζάκη χαιρετίζομεν τον Κρητικόν, ο οποίος διέστειλε την Κρήτην έως τα ακρότατα όρια του πνεύματος.

Μ. Παρλαμάς

- Η ευγένεια των σκοπών του Καζαντζάκη του επέτρεπε πάντα να φανερώνει ακέραιη τη σκέψη του.

Παντελής Πρεβελάκης

Χαρα, σετ ιερν βδνθ τη μοναζια, στον αλαφρην αγέρα,
ν' ατηφορήμς μοναχος, μ' ένα δαγνόφυλο στα δόντια!

27-8-27

Καζαντζάκης

